

[Landbrugsministeren.]

virkelig Isfløde. Saa er det nok muligt, at Mejerierne, som det ærede Medlem siger, har en faktisk Fordel, fordi de i Forvejen har Maskinerne installeret. I øvrigt tror jeg ikke, at den faktiske Fordel er saa stor. Jeg kender adskillige, som hverken er Mejerister eller Margarinefabrikanter, som paa egen Haand har startet en lille Ice-Cream Fabrik, som det gaar godt for; i andre Tilfælde gaar det maaske mindre godt. Men jeg kan stadig ikke give det ærede Medlem Ret i, at der her er Tale om et Monopol.

Det ærede Medlem sagde, at det var noget usædvanligt at gaa over til at kræve en Plakat slaaet op med Paaskriften: „Her bruges Fedtemulsion“. Men jeg ved alligevel ikke, om den kan undværes, hvis Kontrollen skal betyde noget. Man maa her erindre, at der frømstilles en Mængde Produkter med Fløde og Mælk i, ved hvilke det er af stor Betydning at vide, om de indeholder virkelig Fløde eller Mælk eller noget, som blot ligner. Det ærede Medlem sagde: Ja, sundhedsfarligt er det vel ikke? Nej, ikke sundhedsfarligt i den Forstand, at det virker som Gift eller paa anden Maade fremkalder Forstyrrelser i Øjeblikket, men jeg er ganske overbevist om, at hvis Befolkningen her i Landet for det første erstatter Smørforbruget med Margarine — det har vi gjort baade i By og paa Land i stor Udstrækning, vi har et mægtigt Margarineforbrug i alle Befolkningsslag —, og hvis vi saa gaar videre og erstatter Mælk og Fløde med disse Kunstprodukter, varer det ikke længe, inden det mærkes, først hos Børnene, senere ogsaa hos os voksne, og hvad der saa sker, tror jeg godt, man kan kalde sundhedsfarligt. Jeg tror, at i et Land som Danmark, hvor Margarineforbruget pr. Individ er saa stort, som det er, er der i høj Grad Grund til at pege paa den Betydning for hele Befolkningens, navnlig Børnenes Sundhed, som et stort Mælkeforbrug vil have, noget, der jo ogsaa rejser sig en Agitation for i Øjeblikket. Jeg mener, at den er i høj Grad betimelig. Men hvis vi nu gaar over til at tage Mælken og Fløden bort og erstatter den med flydende Margarine, er jeg overbevist om, at det vil vise sig, hvad nu end Forklaringen derpaa er, at Naturprodukterne, saaledes som de kommer fra Møderdyrene, det Stof, der er bestemt til det yngste Afkoms første Ernæring, har en ganske særlig Næringsværdi, som vi slet ikke kan undvære, mindst i et Land, hvor vi i Forvejen bruger saa me-

get Margarine som her. Derfor tror jeg, der er Grund til at passe paa her. Der er ikke blot knyttet store erhvervsøkonomiske Interesser til Spørgsmaalet, men det er en mægtig Forbrugerinteresse, der ligger gemt her. Jeg mener ikke, vi skal gaa rigoristisk frem, træde ned og ødelægge, men jeg mener, at vi skal vogte os meget for at viske ud den gode Grænse, vi gennem Tiderne har holdt, hvorefter vi holder alle virkelige Mælkeprodukter for sig og alle de kunstige for sig.

Inger Gautier Schmit: Jeg vil gerne udtale min Glæde over, at Landbrugsministeren saa kraftigt tog til Orde imod, at Præparater, fremstillede af Fedtemulsion, skulde kunne blive solgt til samme Pris som de, der er tillavet med ægte Fløde. Naar jeg fremkom med disse Bemærkninger før, var det netop, fordi det var blevet mig fortalt fra paalidelig Side, at Salg finder Sted af Kager, tilberedte med Fedtemulsion, til ganske samme Pris som rigtige Flødekager. Det var det, jeg syntes var værd at paatale ved denne Forhandling, og som jeg tænkte muligvis kunde blive taget under Overvejelse i det Udvalg, som skal arbejde med Spørgsmaalet. Det er dog ganske urimeligt, at naar der er brugt en Liter Fedtemulsion, som en Bager eller Konditor kan købe for, jeg tror, 1 Kr. 25 Ø., i Stedet for en Liter Fløde, som koster omkring 3 eller 4 Kr., sælges Varerne til ganske samme Pris.

Henriette Crone: Den højtærede Minister sagde, at der ikke var Tale om noget Monopol for Mejerierne til at lave Iscrème, for alle og enhver havde jo Lov til det. Tidligere var det saaledes, at alle disse smaa Iscrème-Vogne, der staar rundt omkring, selv lavede deres Is. (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Det kan de ogsaa fortsætte med). Ja, de kan stadig gøre det, men de gør det ikke, det kan ikke betale sig, de køber deres Iscrème paa de store eller de smaa Fabrikker, hvor man laver Flødeis, og derfor kan der altsaa ikke blive Spørgsmaal om alle disse Enere. Det Erhverv, som jo vel var nærmest til at lave Iscrème — Konditorierne —, bliver endvidere ved Lovforslaget afskaaret derfra, fordi man ikke kan tænke sig Muligheden af, at de skulde gaa tilbage til udelukkende at anvende Smør i deres Bagerier bare for at kunne faa Lov til at lave Iscrème. Og de Margarinefabrikker, som nu har installeret Iscrème-Anlæg, maa ikke fremstille Iscrème